

ON

DE CIVITATIBUS
GRATIANI

EMENDATUM ET NOTATIONIBVS
ILLVSTRATVM

Vna cum glossis,

GREGORIO XIII. PONT. MAX.
iussu editum.

GREGORIVS XIII P M

expurgata
Confessio
purior
ab abdita
fam
Europa
fratrum

— VENETIIS, M D XCI. —

Distinctio I.

Glossas lo
sis supple
uit in mul
tis Bartho
Briz.

VONTAM nouis superuenientibus ca
sie, nouis est remedijs succurrendum : id.
circo ego Bartholomaeus Brizienis confi
dens de magnificentia Creatoris, appara
tum Decretorum duxi in melius reforma

GREGORIVS PAPA XIII.

Vniuersis Christi fidelibus salutem &
Apostolicam benedictionem.

Mendationem Decretorum, locorum
que à Gratiano collectorum, (erat e
nīm is liber mendis, & testimonio
rum depravationibus plenissimus) a
nonnullis Romanis Pontificibus præ
decessoribus nostris optimo consilio
susceptam, selectisq. ad id negotiū
sancte Romane ecclesie Cardinali
bus, et alijs eruditissimis viris adhibi
tis commissam, multis autem, varijsq. impedimentis hacte
nus retardata, nunc tandem vetustissimus codicibus vnde
que conquisitis, auctorijsq. ipsis, quorum testimonijs usus
erat Gratianus, perfectis, quæque perperam posita erant suis
locis restitutis, magna cum diligentia absolutam, atque per
fectam, edi mandauimus. In quo magna ratio habita est ope
ris ipsius dignitatis, & publicæ eorum presertim, qui in hoc
studio versantur, utilitatis. Iubemus igitur, vt quæ emēdata,
& reposita sūt, omnia quam diligentissime reuincentur, ita
vt nihil addatur, mutetur, aut immiuatur.

*De hoc titulo
dictum est in
prefatione.*

CONCORDIA DISCORDANTIVM CANONVM,

Ac primum a de iure diuinae & humanæ
constitutionis.

DISTINCTIO PRIMA.

Vmanum genus^a duobus^b regitur, naturali^c vide
licet iure, & moribus^d. Ius naturale est, quod
in lege & Euangelio continetur: quo quisque ius
betur alij facere, qd̄ sibi vult^e fieri: et prohibetur^f

dum, non detrahendo alicui, nec attribuendo mihi glo
fas, quas nō feci: sed suppledō defectū solummō, ubi
correcō necessaria vidēbatur, vel p̄g subitationem
decretalium, & diminutionem, carum deū, vel propter
iūta, quæ superuenient de nouo. Interdum etiam
solutiones interposui, quæ prætermittā fuerant a Ioan
ne. Hoc feci ad honorem omnipotentis Dei, & Eccl
esi Romane, & ad communem utilitatem omnium
audientium in iure canonico. Bat.

ne etgo, vult, idest dēt velle. & sic exponitur ibi, Habe
charitatem, & fac quod visis & sic exponitur lex. sc. de so
lu. i. i. vel erpone, jube, idest consūlūtur 3. sic econuer
to verbū rogādi, p̄ verbo p̄cipiendi ponit. i. q. 3. rego.
f Prohibetur. Nūquā inuenimus expresse prohibitū
in lege, vel in Euāgelio, nisi per quādā consequiā.
Nārbi vnu cōtrariorū p̄cipit, p̄ cōsequēs aliud, phi
betur: si aliquid iudicatur meū cōscie, per cōsequēs
iudicatur tuum non esse. sc. de procu. Pomponius. h. 2.
A a q̄ Infere.

Vmanū genus.] Hęc distinctio dividitur
in duas partes. In prima probat per quat
tuor canones, q̄ humanum genus regitur
duobus, scilicet iuribus, & consuetudini
bus. In secunda parte, q̄ incipit ibi. [Est &
alia, Iponit septem
dīas iurium. Ioan.
de Fan. & Pet.

CASVS iste sic po
nitur. Df̄ hic q̄ duo
sunt instrumenta, g
q̄ genus humānū
regit & gubernat,
s. ius naturale, &
consuetudo suo
mos. Ius naturale
est qd̄ in lege & in
Euāgelio continetur:
quo iure quisq; iu
bet alij facere, qd̄ si
bi vult fieri: & hoc
phibet alij ifferre,
qd̄ sibi nolit fieri
& hoc p̄bas austro
ritate Chri dicētis.
Ola q̄cumque, &c.
a Humanum ge
nus.] Tractaturus
dūs Gratianus de iu
re canonico, primo
incipit à simpliciorib
scdm naturā. s. a
iure naturali, qd̄ an
tique & dignius est
i. Cepit. n. ab ipsa
rōnali creatura, ut
ist. de te. diu. s. co
modius. Affigunt ec
go multas dīas iu
ris naturalis ad alia
iura, vñq. ad 15. dis.
in qua aggreditur
principale p̄positū
d iure canonico, ori
ginē cius affigunt.
b q̄ Duob.] Signat
cōtrariū] 96. dist.
duo. sed illis duob.
regif rāq; auctoriib.
illis tamquā instru
mentis. 11. q. 1. c. si
cut enim. s. ex his.
c q̄ Naturali. id est,
diuino 2.
d q̄ Morib.] i. con
suetudinatio iure,
vel etiam iure hu
mano, sive scripto,
sive nō scripto. 25.
q. 2. institutionis.
e q̄ Vult.] Sed non
ne ego volo q̄ al
ter der mihi rē sūt,
non nō ego volo ei
dare rē mēt. Expo
ne etgo, vult, idest dēt velle.
f Prohibetur.] Nūquā inuenimus expresse prohibitū
in lege, vel in Euāgelio, nisi per quādā consequiā.
Nārbi vnu cōtrariorū p̄cipit, p̄ cōsequēs aliud, phi
betur: si aliquid iudicatur meū cōscie, per cōsequēs
iudicatur tuum non esse. sc. de procu. Pomponius. h. 2.
A a q̄ Infere.

Tus natura
le reliquis
antiquius
est.
i. Vt 5. dist.
c. 1. in prim.

2 Idē Alex.
de Imo. in
1. militis. C.
de test. mil
itia.

Volo, id est
velle de
beo.

3 Consuli
tur, & ma
le: quia om
nino p̄ce
ptū est: fed
exponere,
vult ex co
dē natura
li dictami
ne, nō autē
ex p̄turbatione cōcū
p̄scentia.